

ΙΟΝΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΣΧΟΛΗ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ, ΜΕΤΑΦΡΑΣΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΡΜΗΝΕΙΑΣ

ΞΙΝΡΟΥ ΓΟΥ
Ξ2019115

**ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΑΠΟ ΤΑ ΑΓΓΛΙΚΑ ΠΡΟΣ ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΑΙ
ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ ΑΠΟΣΠΑΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ
«INTERNATIONAL BUSINESS LAW AND ITS ENVIRONMENT»**

Εξεταστική επιτροπή:

ΚΑΡΛΑΦΤΗ-ΜΟΥΡΑΤΙΔΗ ΦΩΤΕΙΝΗ
ΚΟΖΟΜΠΟΛΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

Κέρκυρα, Φεβρουάριος 2024

Περιεχόμενα

Περίληψη.....	4
Εισαγωγή.....	5
1^ο ΚΕΦΑΛΑΙΟ	6
1.1 Μετάφρασμα.....	6
1.2 Πρωτότυπο.....	16
2^ο ΚΕΦΑΛΑΙΟ.....	25
2.1 Σχολιασμός μεταφραστικής εντολής.....	25
2.2 Ανάλυση του ΚΠ	26
3^ο ΚΕΦΑΛΑΙΟ Μεταφραστικές δυσκολίες	27
3.1 Λεξιλογικό επίπεδο	27
3.2 Ακρωνύμια	29
3.3 Διατάξεις	29
3.4 Συντακτικό επίπεδο.....	29
3.5 Συνοχή.....	30
3.6 Κειμενική ισοδυναμία	31
Επίλογος	33
Βιβλιογραφία	34

Περίληψη

Η παρούσα εργασία αφορά τη μετάφραση ενός αποσπάσματος από το βιβλίο «International Business Law and Its Environment» (Schauffer, 2015), με εστίαση στη σύμβαση για διεθνείς πωλήσεις αγαθών. Ιδιαίτερη έμφαση δίνεται στα γλωσσικά χαρακτηριστικά του προς μετάφραση κειμένου, στις στρατηγικές μετάφρασης του ειδικού λεξιλογίου, των πραγματολογικών στοιχείων και κειμενική ισοδυναμία. Τέλος, κατά τη διαδικασία μετάφρασης, αναδεικνύεται η σημασία της ανάλυσης του κειμενικού τύπου του αρχικού κειμένου για τη σωστή επιλογή των μεταφραστικών στρατηγικών.

Λέξεις-κλειδιά: νομική μετάφραση, οικονομική μετάφραση, εγχειρίδιο νομικών, κειμενική ισοδυναμία, ορολογία

Abstract

This dissertation is a translation of an extract from the book "International Business Law and Its Environment", focusing on the contract for the international sale of goods. Special emphasis is placed on linguistic features of the text to be translated, emphasizes translation strategies at the levels of vocabulary, pragmatics and text equivalence. Finally, during the translation process, the importance of analyzing the textual type of the original text for the correct choice of translation strategies is highlighted.

Keywords: legal translation, economic translation, legal handbook, textual equivalence, terminology

Εισαγωγή

Η παρούσα εργασία επιδιώκει να αναδείξει τη σημασία της μετάφρασης ως πρακτικής και την επίδρασή της στην κατανόηση και μεταφορά νομικών-οικονομικών κειμένων σε μία άλλη γλώσσα. Με βάση αυτό, η εργασία δομείται σε τρία κύρια κεφάλαια που εστιάζουν σε διάφορες πτυχές της μεταφραστικής διαδικασίας.

Στο **πρώτο** κεφάλαιο παρουσιάζονται το μετάφρασμα και το πρωτότυπο κείμενο, απόσπασμα του κεφαλαίου 4 από το βιβλίο του Richard Schaffer «International Business Law and Its Environment». Το βιβλίο αυτό αποτελεί ένα εξειδικευμένο εκπαιδευτικό υλικό που βοηθά τους φοιτητές της νομικής σχολής, αλλά και τους επαγγελματίες του νομικού κλάδου να κατανοήσουν τα πιο σημαντικά ζητήματα του παγκόσμιου επιχειρηματικού δικαίου.

Στο **δεύτερο** κεφάλαιο, επικεντρωνόμαστε στον σχολιασμό της μεταφραστικής διαδικασίας, προβαίνοντας σε μια λεπτομερή ανάλυση. Αυτό το κεφάλαιο περιλαμβάνει την εξέταση της μεταφραστικής εντολής, σύμφωνα με λειτουργικές προσεγγίσεις όπως αναπτύσσονται από ερευνητές/ριες όπως Munday, Nord, και Vermeer, Sager, Sarcevic, Chroma κ.ά. Στη συνέχεια, επικεντρωνόμαστε στην ανάλυση του ΚΠ ως βάση για την κατανόηση του πλαισίου εργασίας της μετάφρασης εξετάζοντας τις πολιτισμικές παραμέτρους που επηρεάζουν τη διαδικασία, διασφαλίζοντας παράλληλα τον καλύτερο κατανοητικό και ερμηνευτικό τρόπο για τη μετάφραση.

Στο **τρίτο** κεφάλαιο εξετάζονται οι μεταφραστικές δυσκολίες σε διάφορα επίπεδα, όπως το λεξικό επίπεδο με εστίαση σε θέματα ορολογίας βασιζόμενα στις θεωρίες της Chroma (2013, 15), το πραγματολογικό επίπεδο με αναφορά στο ύφος, τη σύνταξη και τη συνοχή και την κειμενική ισοδυναμία εστιάζοντας στην επίδρασή τους στη μεταφραστική διαδικασία και την ποιότητα του αποτελέσματος.

Τέλος, ακολουθεί ο επίλογος που παρέχει μια σύνοψη των αποτελεσμάτων, ενώ παράλληλα αναδεικνύεται η σημασία του ρόλου του μεταφραστή και η σημασία της ανάλυσης του πρωτότυπου υλικού.

1^ο ΚΕΦΑΛΑΙΟ

1.1 Μετάφρασμα

Το διεθνές εμπορικό δίκαιο και το περιβάλλον του
Richard Schaffer

Η Σύμβαση για τις διεθνείς πωλήσεις κινητών πραγμάτων (CISG)

Οι πρώτες προσπάθειες για την οικοδόμηση ενός διεθνούς δικαίου πωλήσεων ξεκίνησαν στην πραγματικότητα στα τέλη της δεκαετίας του 1920 με τις εργασίες του Διεθνούς Ινστιτούτου για την Ενοποίηση του Ιδιωτικού Δικαίου ή UNIDROIT, μίας οργάνωσης Ευρωπαϊών νομικών που συνεργαζόταν στενά με την Κοινωνία των Εθνών και η οποία ολοκλήρωσε με επιτυχία τη σύνταξη δύο συμβάσεων το 1964. Ωστόσο, η προσπάθεια έγινε κυρίως από ευρωπαϊκές χώρες (οι Η.Π.Α. και πολλές άλλες χώρες δεν συμμετείχαν στη σύνταξη) με αποτέλεσμα οι συμβάσεις να μην τύχουν ποτέ ευρείας αποδοχής.

Το 1966, τα Ηνωμένα Έθνη δημιούργησαν την Επιτροπή του ΟΗΕ για το Διεθνές Εμπορικό Δίκαιο ή UNCITRAL. Η UNCITRAL αποτελείται από τριάντα έξι εκπροσώπους εθνών από ολόκληρο τον κόσμο. Υποστηρίζεται από ένα αναγνωρίσιμο προσωπικό δικηγόρων και έχει την έδρα της στο Διεθνές Κέντρο του ΟΗΕ στη Βιέννη της Αυστρίας. Η UNCITRAL έχει συντάξει αρκετούς ευρέως αποδεκτούς νομικούς κώδικες για τις διεθνείς επιχειρήσεις, συμπεριλαμβανομένης της CISG. Σε αντίθεση με πολλούς άλλους κώδικες του ΟΗΕ που δεν είναι δεσμευτικοί, η CISG είναι μια σύμβαση ή συμφωνία μεταξύ εθνών που είναι δεσμευτική μόλις ο νομοθέτης μιας χώρας την υιοθετήσει. Στη συνέχεια γίνεται μέρος του εσωτερικού δικαίου της χώρας. Στις Ηνωμένες Πολιτείες, μια σύμβαση πρέπει να επικυρωθεί από τη Γερουσία. Η CISG επικυρώθηκε από τη Γερουσία το 1986 και έγινε νόμος των ΗΠΑ την 1η Ιανουαρίου 1988.

Σήμερα, εάν ένας αμερικανός αγοραστής ή πωλητής συνάψει σύμβαση για την πώληση αγαθών με εταιρεία της οποίας η έδρα βρίσκεται σε χώρα που έχει επίσης επικυρώσει τη σύμβαση, τότε η CISG θα καθορίσει τα δικαιώματά του βάσει της σύμβασης. Για να το πούμε διαφορετικά, αν ένας αγοραστής στις ΗΠΑ ασκήσει αγωγή για την παράδοση ελαττωματικού εμπορεύματος που αγόρασε από πωλητή στη Γαλλία ή την Κίνα, ή αν ο πωλητής ασκήσει αγωγή για μη πληρωμή, τα δικαιώματά του θα καθοριστούν στο δικαστήριο από την CISG και όχι από τον Ενιαίο Εμπορικό Κώδικα (UCC) ή το γαλλικό ή κινεζικό δίκαιο, ανεξάρτητα από τη χώρα στην οποία εκδικάζεται η υπόθεση.

Η CISG έχει ήδη υιοθετηθεί από πενήντα εννέα χώρες και εξετάζεται από άλλες. Στον Πίνακα 4.2 παρουσιάζονται οι χώρες που έχουν υιοθετήσει την CISG. Η σύμβαση είναι διαθέσιμη και στα αραβικά, κινεζικά, αγγλικά, γαλλικά, ρωσικά και ισπανικά. Στο παράρτημα περιλαμβάνεται η σύμβαση στα αγγλικά και οι φοιτητές προτρέπονται να ανατρέχουν συχνά σε αυτό.

Το παρόν κεφάλαιο εξετάζει τις ακόλουθες πτυχές της CISG: (1) τη δυνατότητα εφαρμογής της στις διεθνείς πωλήσεις, (2) τις γενικές διατάξεις της, συμπεριλαμβανομένων των κανόνων ερμηνείας και κατάρτισης των συμβάσεων, (3) τις διατάξεις που αφορούν την εγγύηση των αγαθών, (4) τις διατάξεις σχετικά με την εκτέλεση της σύμβασης και τα ένδικα μέσα που διαθέτει ο ζημιωθείς σε περίπτωση παραβίασης, και (5) τις δικαιολογίες για τη μη εκτέλεση της σύμβασης.

Πίνακα 4.2

Χώρες που έχουν επικυρώσει ή προσχωρήσει στην CISG

Άγιος Βικέντιος-Γρεναδίνες

Αίγυπτος

Αργεντινή

Αυστραλία

Αυστρία

Βέλγιο

Βοσνία-Ερζεγοβίνη

Βουλγαρία

Γαλλία

Γερμανία

Γεωργία

Γιουγκοσλαβία

Γουινέα

Δανία

Εκουαδόρ

Ελβετία

Ελλάδα

Εσθονία

Ζάμπια

Ηνωμένες Πολιτείες

Ιράκ

Ισπανία

Ισραήλ

Ιταλία

Καναδάς

Κίνα

Κιργιστάν

Κούβα

Κροατία
Λεσότο
Λετονία
Λευκορωσία
Λιθουανία
Λουξεμβούργο
Μαυριτανία
Μεξικό
Μογγολία
Μολδαβία
Μπουρούντι
Νέα Ζηλανδία
Νορβηγία
Ολλανδία
Ουγγαρία
Ουγκάντα
Ουζμπεκιστάν
Ουκρανία
Ουρουγουάη
Περου
Πολωνία
Ρουμανία
Ρωσική Ομοσπονδία
Σιγκαπούρη
Σλοβακία
Σλοβενία
Σουηδία
Συριακή Αραβική Δημοκρατία
Τσεχία
Φινλανδία
Χιλή

Εφαρμογή της CISG στις διεθνείς συναλλαγές

Στις Η.Π.Α., το άρθρο 2 της UCC εφαρμόζεται αποκλειστικά στις εγχώριες πωλήσεις αγαθών. Η CISG, ωστόσο, εφαρμόζεται εάν πληρούνται οι ακόλουθες τρεις προϋποθέσεις:

- Η σύμβαση αφορά την εμπορική πώληση αγαθών.
- Η σύμβαση συνάπτεται μεταξύ μερών των οποίων οι τόποι εγκατάστασης βρίσκονται σε διαφορετικές χώρες (η εθνικότητα ή η ιθαγένεια των ατόμων δεν αποτελεί καθοριστικό παράγοντα). Οι τόποι των επιχειρήσεων βρίσκονται σε χώρες που έχουν επικυρώσει τη σύμβαση.

Απαίτηση για τον τόπο των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων. Στην περίπτωση αγοραστών ή πωλητών με τόπους επιχειρηματικής δραστηριότητας σε περισσότερες

από μία χώρας, όπως μια πολυεθνική εταιρεία, ο «τόπος επιχειρηματικής δραστηριότητάς» της θα θεωρηθεί ότι βρίσκεται στη χώρα που έχει τη στενότερη σχέση με τη σύμβαση και στην οποία θα πραγματοποιηθεί. Αυτό θα μπορούσε να σημαίνει ότι εάν δύο αμερικανικές εταιρείες διαπραγματεύονταν μια σύμβαση εξ ολοκλήρου εντός των Ηνωμένων Πολιτειών, αλλά η μία από αυτές είχε έδρα εκτός των Ηνωμένων Πολιτειών και η σύμβαση έπρεπε να εκτελεστεί εκτός των Ηνωμένων Πολιτειών (π.χ. η σύμβαση απαιτεί την παράδοση των αγαθών σε σημείο εκτός των Ηνωμένων Πολιτειών), τότε η CISG θα μπορούσε να διέπει τη συναλλαγή.

Πωλήσεις που εξαιρούνται από την CISG. Οι ακόλουθοι τύποι πωλήσεων έχουν ρητά εξαιρεθεί από τη σύμβαση:

1. Καταναλωτικά αγαθά που πωλούνται για προσωπική, οικογενειακή ή οικιακή χρήση.
2. Αγαθά που αγοράζονται σε δημοπρασία.
3. Μετοχές, τίτλοι, διαπραγματεύσιμα μέσα ή χρήματα.
4. Πλοία, σκάφη ή αεροσκάφη.
5. Ηλεκτρική ενέργεια.
6. Συμβάσεις συναρμολόγησης για την προμήθεια αγαθών προς κατασκευή ή παραγωγή, στις οποίες ο αγοραστής παρέχει «σημαντικό μέρος των υλικών που είναι απαραίτητα για την εν λόγω κατασκευή ή παραγωγή».
7. Συμβάσεις που αφορούν κατά «κυρίαρχο μέρος» την παροχή εργασίας ή άλλων υπηρεσιών.
8. Ευθύνη του πωλητή για θάνατο ή σωματική βλάβη που προκαλείται από τα αγαθά.
9. Συμβάσεις στις οποίες τα μέρη συμφωνούν ρητά να «εξαιρεθούν» από τη σύμβαση ή στις οποίες επιλέγουν να δεσμεύονται από κάποιο άλλο δίκαιο.

Στις Ηνωμένες Πολιτείες, το άρθρο 2 της UCC εφαρμόζεται τόσο στις καταναλωτικές όσο και στις εμπορικές συναλλαγές. Οι καταναλωτικές πωλήσεις εξαιρέθηκαν από την CISG επειδή οι νόμοι περί προστασίας των καταναλωτών είναι τόσο ιδιαίτεροι σε κάθε χώρα που θα ήταν πολύ δύσκολο να εναρμονιστούν. Περαιτέρω, οι καταναλωτικές πωλήσεις έχουν συνήθως εγχώριο χαρακτήρα.

Τα μέρη μιας σύμβασης πώλησης είναι ελεύθερα να διαπραγματευτούν άλλους όρους που ενδέχεται να διαφέρουν από την CISG. Εάν αισθάνονται αβέβαιοι για τον κώδικα, μπορούν να «εξαιρεθούν» εντελώς, απλώς διευκρινίζοντας ότι θα εφαρμοστεί η UCC (ή το δίκαιο κάποιου άλλου κράτους). Το άρθρο 6 της CISG ορίζει: «Τα μέρη μπορούν να αποκλείσουν την εφαρμογή της παρούσας σύμβασης ή . . . να παρεκκλίνουν ή να διαφοροποιήσουν το αποτέλεσμα οποιασδήποτε από τις διατάξεις της».

ΕΓΚΥΡΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ ΔΙΕΘΝΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ ΠΩΛΗΣΗΣ

Σύμφωνα με το εθιμικό δίκαιο, έγκυρη σύμβαση είναι η συμφωνία που περιέχει όλα τα ουσιώδη στοιχεία μιας σύμβασης. Όπως γνωρίζουν καλά οι σπουδαστές του επιχειρηματικού δικαίου, μια σύμβαση περιέχει μια σειρά από στοιχεία.

1. Είναι μια συμφωνία μεταξύ των μερών που συνάπτεται με την αμοιβαία συναίνεσή τους (π.χ. προσφορά και αποδοχή των ουσιωδών όρων της σύμβασης).
2. Η σύμβαση πρέπει να υποστηρίζεται από νομικά επαρκή αντιπαροχή (π.χ., η ανταλλαγή στη σύμβαση όπως διαπραγματεύονται τα μέρη).
3. Τα μέρη πρέπει να έχουν νομική ικανότητα (π.χ. ότι τα μέρη δεν είναι ανήλικα, δεν είναι νομικά ανίκανα ή δεν βρίσκονται υπό την επήρεια ναρκωτικών ή αλκοόλ).
4. Η σύμβαση δεν πρέπει να αποσκοπεί σε παράνομους σκοπούς ή στην άσκηση δραστηριότητας που είναι παράνομη ή αντίθετη προς τη δημόσια τάξη.

Εάν από μια σύμβαση λείπει οποιοδήποτε από αυτά τα ουσιώδη στοιχεία, πρόκειται για άκυρη σύμβαση και δεν θα εκτελεστεί από τα δικαστήρια. Η CISG διέπει μόνο τη σύναψη μιας σύμβασης και τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του πωλητή και του αγοραστή. Η Σύμβαση δεν προβλέπει κανόνες για τον προσδιορισμό της εγκυρότητας μιας σύμβασης, για τον προσδιορισμό της νομικής επάρκειας ενός συμβαλλόμενου μέρους, ούτε για τον προσδιορισμό της απάτης ή της παραπλάνησης ενός συμβαλλόμενου μέρους. Αυτοί οι κανόνες επαφίενται στους επιμέρους κρατικούς ή εθνικούς νόμους. Στην Κίνα, για παράδειγμα, οι συμβάσεις πρέπει να συνάπτονται οικειοθελώς και τα μέρη πρέπει να ενεργούν με ειλικρίνεια και δικαιοσύνη μεταξύ τους.

Εκτέλεση παράνομων συμβάσεων

Μια γενικά αναγνωρισμένη αρχή του δικαίου των συμβάσεων είναι ότι, σε όλα τα νομικά συστήματα, οι συμβάσεις που παραβιάζουν τους νόμους ενός κράτους ή έθνους είναι άκυρες. Μια άκυρη σύμβαση δεν παράγει έννομα αποτελέσματα και δεν θα εκτελεστεί από δικαστήριο. Καθώς διαβάζετε την ακόλουθη υπόθεση, Tarbert Trading, Ltd. v. Cometals, Inc., εξετάστε τόσο τη νομιμότητα της εν λόγω σύμβασης πώλησης όσο και τη δεοντολογική συμπεριφορά των μερών.

Η απαίτηση για γραπτό λόγο

Οι νόμοι πολλών εθνών διαφέρουν ως προς το αν οι συμβάσεις πώλησης αγαθών πρέπει να είναι γραπτές. Σύμφωνα με την UCC, η αμερικανική νομοθεσία απαιτεί ότι οι συμβάσεις πώλησης αγαθών αξίας 500 δολαρίων και άνω πρέπει να είναι γραπτές. Τέτοιου είδους απαιτήσεις για τη γραπτή συμφωνία στις χώρες του κοινού δικαίου ανάγονται σε πράξη του αγγλικού κοινοβουλίου το 1677. Σήμερα, ωστόσο, οι πολλές εξαιρέσεις από αυτόν τον κανόνα UCC καθιστούν τις περισσότερες προφορικές συμβάσεις πώλησης αρκετά εκτελεστές. Το 1954, η Μεγάλη Βρετανία κατήργησε το νόμο της. Οι χώρες του αστικού δικαίου ως επί το πλείστον δεν είχαν ποτέ καμία απολύτως απαίτηση γραφής. Στην Κίνα, οι συμβάσεις μπορούν να είναι είτε γραπτές είτε προφορικές, εκτός εάν κάποιο άλλο νομοθέτημα ή διοικητικός κανονισμός απαιτεί να είναι γραπτές. Σύμφωνα με την CISG, οι συμβάσεις για την πώληση αγαθών δεν χρειάζεται να είναι γραπτές. Ο κώδικας αναφέρει αυτό που είναι μάλλον προφανές, ότι η σύμβαση μπορεί να αποδειχθεί με οποιοδήποτε μέσο, συμπεριλαμβανομένων των μαρτύρων, γεγονόσ που συνάδει με τις σύγχρονες τάσεις για ευελιξία στις συμβάσεις και την ανάγκη ταχύτητας στις σύγχρονες εμπορικές συναλλαγές. Αρκετές χώρες,

συμπεριλαμβανομένης της Ρωσίας, έχουν επιλέξει να παραλείψουν αυτή τη διάταξη από την έκδοση της CISG.

Tarbert Trading, LTD. v.

Cometals, Inc.

663 F. Supp. 561 (1987)

Περιφερειακό δικαστήριο νότιας περιφέρειας Νέας Υόρκης, Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής
(S.D.N.Y.)

ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΚΑΙ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Η Cometals αγόρασε κόκκινα φασόλια Κέννας από την Tarbert Trading, Αγγλική εταιρεία εμπορίας προϊόντων. Η Agrimen, νοτιοαφρικανική εταιρεία που δραστηριοποιείται στο εμπόριο εμπορευμάτων, ενήργησε ως αντιπρόσωπος της Tarbert σε σχέση με την πώληση. Τα φασόλια βρίσκονταν σε αποθήκη στο Ρότερνταμ των Κάτω Χωρών. Η Cometals είχε αγοράσει τα φασόλια για μεταπώληση σε αγοραστή στην Κολομβία. Η Κολομβία θα επέτρεπε την εισαγωγή των φασολιών μόνο εάν ο πωλητής μπορούσε να προσκομίσει πιστοποιητικό καταγωγής (το οποίο εκδίδεται από εμπορικό επιμελητήριο) που να αποδεικνύει ότι τα φασόλια ήταν προϊόν χώρας της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (ΕΟΚ). Η Cometals ζήτησε από την Tarbert να παράσχει ένα τέτοιο πιστοποιητικό και η Tarbert συμφώνησε. Και τα δύο μέρη κατανοούσαν ότι ήταν αδύνατο να προσκομιστεί με ειλικρίνεια το πιστοποιητικό, δεδομένου ότι τα κόκκινα φασόλια από την Κέννα προέρχονταν από την Αφρική. Αργότερα, ο εναγόμενος αρνήθηκε τα φασόλια ισχυριζόμενος ότι ήταν κακής ποιότητας και ο ενάγων άσκησε αγωγή. Ο εναγόμενος ισχυρίζεται επίσης ότι η συμφωνία πρέπει να κηρυχθεί άκυρη και ανεφάρμοστη διότι ο ενάγων δεν μπορούσε, παρά μόνο με δόλο, να παράσχει στον εναγόμενο πιστοποιητικό καταγωγής ΕΟΚ για τα φασόλια.

NEWMAN, ΑΝΩΤΕΡΟΣ ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Εξετάζουμε κατ' αρχάς το ζήτημα που αφορά τη σύγκρουση νόμων. Ως προς το θέμα αυτό, το δικαστήριο συμφωνεί με τον ισχυρισμό της Tarbert ότι στην παρούσα υπόθεση εφαρμόζεται το δίκαιο της Νέας Υόρκης και όχι το δίκαιο των Κάτω Χωρών, όπως ζητά η Cometals. Το δικαστήριο εξέτασε διάφορα πραγματικά περιστατικά: Η Cometals κατοικεί στη Νέα Υόρκη. Οι διαπραγματεύσεις έλαβαν χώρα μεταξύ της Cometals στη Νέα Υόρκη και της Agrimen στη Νότια Αφρική. Η επίσημη επιστολή συμφωνίας συντάχθηκε από την Cometals στη Νέα Υόρκη και η φυσική τοποθεσία των φασολιών στο Ροτ-Φερντάμ δεν ήταν σημαντικός παράγοντας στη συναλλαγή των μερών. Ωστόσο, ενόψει του αποτελέσματος που επιτεύχθηκε στην παρούσα υπόθεση, είναι αδιάφορο αν εφαρμόζεται το δίκαιο των Κάτω Χωρών ή της Νέας Υόρκης. Σύμφωνα με το δίκαιο των Κάτω Χωρών, σύμβαση που απαιτεί την τέλεση παράνομης ή αδικοπραξίας είναι απολύτως άκυρη και μη εκτελεστή. Βλέπε Martindale-Hubbell, Netherlands Law Digest, σ. 5 (1985).

Όσον αφορά το δίκαιο της Νέας Υόρκης: *Stone v. Freeman*, 298 N.Y. 268, 271, 82 N.E.2d 571, 572 (1948), αποτελεί πάγιο δίκαιο της Πολιτείας αυτής (και πιθανώς κάθε άλλης Πολιτείας) ότι ο συμβαλλόμενος σε παράνομη σύμβαση δεν μπορεί να ζητήσει από δικαστήριο να τον βοηθήσει να πραγματοποιήσει τον παράνομο σκοπό του, ούτε μπορεί το πρόσωπο αυτό να επικαλεστεί ή να αποδείξει σε οποιοδήποτε δικαστήριο υπόθεση στην οποία, ως βάση της αξίωσής του, πρέπει να παρουσιάσει τον παράνομο σκοπό του. Επειδή κανένα δικαστήριο δεν πρέπει να υποχρεούται να λειτουργεί ως πληρωτής του μισθού του εγκλήματος ή ως διαιτητής μεταξύ κλεφτών. Επομένως, ο νόμος δεν θα παράσχει την υποστήριξή του σε κανένα από τα μέρη ή δεν θα ακούσει τις καταγγελίες τους ο ένας εναντίον του άλλου, αλλά θα τα αφήσει εκεί όπου οι ίδιες τους οι πράξεις τα έχουν τοποθετήσει.

Ομολογούμενως, τόσο η Tarbert όσο και η Cometals είχαν επίγνωση του γεγονότος ότι ένα πιστοποιητικό καταγωγής ΕΟΚ που δήλωνε ότι τα φασόλια από την Κέννα ήταν καταγωγής μέλους της ΕΟΚ θα ήταν ψευδές και θα επιδεικνυόταν σε τρίτους. Με απλά λόγια, η [Cometals] σκόπευε να εξαπατήσει τους Κολομβιανούς τελωνειακούς υπαλλήλους με ένα ψευδές πιστοποιητικό ως προς τη χώρα καταγωγής των φασολιών, ώστε να επιτρέψουν την εισαγωγή των φασολιών από τον πελάτη της Cometals.

Ανεξάρτητα από τις μάλλον απίστευτες εξηγήσεις των υπαλλήλων της [Tarbert] ως προς το τι αντιλαμβάνονταν ως σκοπό του ζητούμενου πιστοποιητικού καταγωγής, παραδέχθηκαν τελικά και απρόθυμα ότι ένα πιστοποιητικό ΕΟΚ που ανέφερε ότι τα εμπορεύματα ήταν καταγωγής μέλους της ΕΟΚ θα μπορούσε να εκληφθεί από οποιονδήποτε το διάβαζε ότι τα φασόλια είχαν καλλιεργηθεί σε χώρα της ΕΟΚ και όχι απλώς είχαν αποσταλεί από τη χώρα αυτή. Κατά συνέπεια, είναι απολύτως κατανοητό γιατί [οι υπάλληλοι της Agrimen] εξέφρασαν σοκ, αποτροπιασμό και αποδοκιμασία για την προφορική συμφωνία σχετικά με το πιστοποιητικό ΕΟΚ μεταξύ [της Cometals και της Tarbert]. Το γεγονός ότι η συμφωνία που συντάχθηκε από την Cometals περιέγραφε διπλωματικά το αντικείμενο του εμπορεύματος απλώς ως «Μικρά κόκκινα φασόλια, καλλιέργεια 1982», δεν αίρει το παράνομο της συμβάσεως, καθόσον και τα δύο μέρη κατανόησαν από τις προηγούμενες επικοινωνίες και είχαν την πρόθεση ότι τα κενυατικά φασόλια που ήταν αποθηκευμένα στην αποθήκη [la Rotterdam] αποτελούσαν το αντικείμενο της συμβάσεως.

Από την κενυατική καταγωγή των φασολιών προκύπτει ότι θα ήταν αδύνατο για την Tarbert να λάβει με ειλικρίνεια από ένα εμπορικό επιμελητήριο και να παράσχει στην Cometals ένα καλόπιστο πιστοποιητικό καταγωγής ΕΟΚ που να δηλώνει ότι τα εμπορεύματα ήταν καταγωγής μέλους της ΕΟΚ, δεδομένου ότι η Κέννα δεν είναι μέλος της ΕΟΚ. Συνεπώς, ο μόνος τρόπος με τον οποίο η Tarbert θα μπορούσε να συμμορφωθεί με τη συμφωνία θα ήταν να πείσει έναν υπάλληλο ενός εμπορικού επιμελητηρίου να εκδώσει ένα πλαστό πιστοποιητικό ή να αποκτήσει ένα πλαστό πιστοποιητικό. Και οι δύο πράξεις είναι προφανώς παράνομες.

Δεν επιτρέπεται σε κανέναν να επωφεληθεί από τη δική του απάτη, ή να εκμεταλλευτεί το δικό του λάθος, ή να θεμελιώσει οποιαδήποτε αξίωση στη δική του αδικία, ή να αποκτήσει περιουσία από το δικό του έγκλημα. Αυτά τα αξιώματα υπαγορεύονται από τη δημόσια τάξη, έχουν τη βάση τους στο παγκόσμιο δίκαιο που εφαρμόζεται σε όλες τις πολιτισμένες χώρες και δεν έχουν αντικατασταθεί πουθενά από νόμους. Ο ενάγων

ισχυρίζεται ότι η παροχή του πιστοποιητικού καταγωγής της ΕΟΚ ήταν ένα μη ουσιώδες και ξεχωριστό μέρος της συμφωνίας και ότι, ως εκ τούτου, το δικαστήριο μπορεί να κρίνει ότι μόνο αυτό το μέρος της συμφωνίας είναι ανεφάρμοστο. Ωστόσο, το δικαστήριο κρίνει ότι η παρανομία είναι αναπόσπαστο και αφορά ουσιώδες στοιχείο της συμφωνίας μεταξύ των μερών, διότι η Comets επέμεινε στην έκδοση του πιστοποιητικού ΕΟΚ στη ζητούμενη μορφή ενόψει της ... μυστικής εισαγωγής των φασολιών στην Κολομβία. Προφανώς, η εκτέλεση της συμφωνίας για οποιοδήποτε από τα μέρη θα ήταν αντίθετη προς τη δημόσια τάξη. ... [Η αγωγή και η ανταγωγή απορρίπτονται.

Απόφαση. Συμβάσεις που παραβιάζουν το νόμο είναι άκυρες και δεν θα εκτελεστούν από το δικαστήριο. Στην προκειμένη περίπτωση, η σύμβαση που απαιτεί την παράδοση ενός δόλιου πιστοποιητικού καταγωγής είναι παράνομη και αντίθετη προς τη δημόσια τάξη.

Ψηφιακές υπογραφές στο ηλεκτρονικό εμπόριο.

Από το 2000, οι Ηνωμένες Πολιτείες, η Ιαπωνία, η Κίνα και οι ευρωπαϊκές χώρες είχαν θεσπίσει νόμους που αναγνώριζαν την εγκυρότητα των ηλεκτρονικών ή ψηφιακών υπογραφών. Ο αμερικανικός νόμος, ο νόμος για τις ηλεκτρονικές υπογραφές στο παγκόσμιο και εθνικό εμπόριο ή E-Sign, όπως είναι ευρέως γνωστός, καθιστά την ηλεκτρονική υπογραφή σε μια σύμβαση εξίσου νομικά δεσμευτική με τη χειρόγραφη υπογραφή σε έντυπο έγγραφο. Τα Ηνωμένα Έθνη ετοιμάζουν ένα πρότυπο νόμου για τις ηλεκτρονικές υπογραφές, το οποίο θα ήταν ιδιαίτερα χρήσιμο για τις αναπτυσσόμενες χώρες που ενδιαφέρονται να θεσπίσουν τη δική τους τέτοια νομοθεσία.

Προβλήματα ερμηνείας

Καμία σύμβαση δεν μπορεί να είναι γραμμένη με τόσο ακριβείς όρους ώστε να μην τίθεται ποτέ υπό αμφισβήτηση το νόημά της. Οι καλύτεροι δικηγόροι δεν μπορούν να δημιουργήσουν μια γραπτή σύμβαση σε τόσο τέλεια μορφή, ιδίως όταν οι γλωσσικοί φραγμοί επηρεάζουν τη διαπραγμάτευση και τη σύνταξη μιας διεθνούς σύμβασης. Οι προφορικές συμφωνίες μπορεί να έχουν ακόμη μεγαλύτερη ασάφεια.

Ο κανόνας των αποδεικτικών στοιχείων. Ο κανόνας των αποδεικτικών στοιχείων ορίζει ότι όταν τα μέρη έχουν συνάψει γραπτή σύμβαση πώλησης που προορίζεται να αποτελέσει την τελική έκφραση της συμφωνίας των μερών, η γραπτή συμφωνία δεν μπορεί να αντικρουστεί από οποιαδήποτε προηγούμενη συμφωνία ή ταυτόχρονη προφορική συμφωνία (parol evidence). Τα αποδεικτικά στοιχεία μπορούν να προσκομιστούν για τη διευκρίνιση μιας ασάφειας, για την απόδειξη πρόσθετων όρων της συμφωνίας που δεν καλύπτονται από τη γραπτή σύμβαση ή για την απόδειξη απάτης. Η CISG επιτρέπει στο δικαστήριο, όταν εξετάζει τη βούληση των συμβαλλομένων μερών μιας σύμβασης, να λαμβάνει υπόψη «όλες τις σχετικές περιστάσεις της υπόθεσης, συμπεριλαμβανομένων των διαπραγματεύσεων, τυχόν

πρακτικών που τα μέρη έχουν καθιερώσει μεταξύ τους, τα συναλλακτικά ήθη και κάθε μεταγενέστερη συμπεριφορά των μερών».

Στην υπόθεση MCC-Marble Ceramic Center, Inc. v Ceram-ica Nuova D'Agostino, S.P.A, 144 E3d 384 (1998), ένας Αμερικανός είχε υπογράψει σύμβαση για την αγορά ιταλικών κεραμικών πλακιδίων ενώ βρισκόταν σε εμπορική έκθεση στην Μπολόνια. Το έγγραφο αποτελούσε το έντυπο παραγγελίας του πωλητή και περιλάμβανε προεκτυπωμένους όρους στην εμπρόσθια και την οπίσθια όψη. Οι όροι ανέφεραν ότι εάν τα προϊόντα δεν ήταν σύμφωνα με τη σύμβαση, έπρεπε να δοθεί ειδοποίηση στον πωλητή εντός δέκα ημερών. Όταν έφθασε το κεραμίδι, ο αγοραστής πίστευε ότι ήταν κατώτερο, αλλά δεν ειδοποίησε ποτέ τον πωλητή για το γεγονός αυτό. Υπήρχαν αναμφισβήτητα αποδεικτικά στοιχεία ότι, κατά τη στιγμή της υπογραφής της σύμβασης, όλα τα μέρη είχαν προφορική συμφωνία ότι οι προεκτυπωμένοι όροι δεν θα ήταν εφαρμοστέοι. Το δικαστήριο έκρινε ότι τα αποδεικτικά στοιχεία μπορούν να θεωρηθούν ότι έρχονται σε αντίθεση με τους γραπτούς όρους της σύμβασης. Με άλλα λόγια, το δικαστήριο θα μπορούσε να λάβει υπόψη την υποκειμενική πρόθεση των μερών, καθώς και την προφορική τους κατανόηση κατά την υπογραφή της σύμβασης, προκειμένου να ακυρώσει τους προτυπωμένους όρους. Χωρίς προεκτυπωμένους όρους, ο αγοραστής θα μπορούσε να παρακρατήσει την πληρωμή επειδή τα εμπορεύματα δεν ανταποκρίνονταν στις προδιαγραφές της σύμβασης. Η υπόθεση κρίθηκε βάσει της CISG. Τα δικαστήρια έχουν προφανώς μεγάλη ευχέρεια στη χρήση αποδεικτικών στοιχείων σύμφωνα με την CISG.

Έθιμα, πρακτικές και εμπορικές συνήθειες.

Τα δικαστήρια των Ηνωμένων Πολιτειών και πολλών άλλων χωρών του κοινού δικαίου συχνά αναζητούν οδηγίες για την ερμηνεία των συμβάσεων ή την κάλυψη των κενών στις προηγούμενες συναλλαγές των μερών και στις εμπορικές συνήθειες. Τα εμπορικά έθιμα προκύπτουν από τα έθιμα ενός κλάδου, τις πρακτικές των εμπόρων στις προηγούμενες συναλλαγές τους και τις χρήσεις της εμπορικής ορολογίας και γλώσσας. Για παράδειγμα, η Tampa Cigar Co. συνάπτει σύμβαση για την αγορά ενός εμπορευματοκιβωτίου «καπνού Σουμάτρα» από έναν ανεξάρτητο μεσίτη στην Πόλη του Μεξικού. Η Tampa Cigar, και πράγματι το μεγαλύτερο μέρος της βιομηχανίας, πιστεύει ότι ο καπνός Σουμάτρα καλλιεργείται στο νησί Σουμάτρα. Εκτός αν συμφωνηθεί διαφορετικά, ο όρος αυτός γίνεται μέρος της σύμβασης. Εάν ο μεσίτης παραδώσει καπνό που καλλιεργείται στην Ονδούρα από σπόρους Σουμάτρας, μπορεί να παραβιάσει τη σύμβαση εάν ο νόμος αναγνωρίζει τον «καπνό Σουμάτρας» ως έγκυρη εμπορική χρήση.

Πάρτε ένα άλλο παράδειγμα εμπορικής χρήσης. Ας υποθέσουμε ότι ένας αγοραστής μηνύει έναν πωλητή για παράδοση ελαττωματικών αγαθών. Ο πωλητής παραπέμπει στη σύμβαση που εγγυάται ότι τα εμπορεύματα «θα είναι μέσης και αποδεκτής ποιότητας για το είδος και τον τύπο των εμπορευμάτων που πωλούνται στο εμπόριο». Πώς θα ερμήνευε το δικαστήριο αυτή τη διάταξη; Θα μπορούσε να αναζητήσει μαρτυρίες και στοιχεία που πιστοποιούν τι θεωρεί το εμπόριο ως «μέση και αποδεκτή ποιότητα».

Τα δικαστήρια, οι δικηγόροι και οι εμπορικοί διαπραγματευτές σε ορισμένες αναπτυσσόμενες χώρες δεν βασίζονται στα εμπορικά έθιμα για την ερμηνεία των συμβάσεων λόγω της ευρέως διαδεδομένης πεποίθησής τους ότι πολλά έθιμα και εμπορικά έθιμα προέρχονται από τις πρακτικές των ευρωπαϊκών εμπορικών εθνών και των αποικιοκρατικών δυνάμεων. Στην πρώτη ιστορία του διεθνούς εμπορίου, κατάφεραν να καθιερώσουν εμπορικές πρακτικές που ευνοούσαν τους Άγγλους, τους Ολλανδούς και άλλους αποικιοκράτες εμπόρους. Ένα καλό παράδειγμα θα μπορούσε να είναι το εμπόριο κακάο, στο οποίο κυριαρχούσαν οι έμποροι του Λονδίνου. Όταν έκαναν εμπόριο στην Αφρική, τη Μεσόγειο ή την Καραϊβική, οι εν λόγω έμποροι καθιέρωσαν εκεί τις εμπορικές τους συνήθειες και πρακτικές. Ορισμένες αναπτυσσόμενες χώρες εξακολουθούν να πιστεύουν ότι μια εμπορική χρήση που προέρχεται από τους ευρωπαίους εμπόρους και χρησιμοποιείται από τις σύγχρονες δυτικές επιχειρήσεις θα μπορούσε να αποβεί μόνο σε βάρος τους.

Εμπορικές χρήσεις στο πλαίσιο της CISG. Οι διατάξεις του άρθρου 9 της CISG μοιάζουν περισσότερο με τον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζονται οι εμπορικές χρήσεις σύμφωνα με το αμερικανικό δίκαιο. Οι μόνες εμπορικές συνήθειες που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την ερμηνεία ή τη συμπλήρωση των κενών σε μια σύμβαση είναι (1) εκείνες με τις οποίες τα μέρη συμφωνούν να δεσμευτούν ή οι οποίες απορρέουν από τις προηγούμενες συναλλαγές τους, ή (2) εκείνες οι συνήθειες τις οποίες τα μέρη γνώριζαν ή όφειλαν να γνωρίζουν και οι οποίες τηρούνται τακτικά στον οικείο κλάδο ή εμπόριο.

1.2 Πρωτότυπο

International business law and its environment
Richard Schaffer

Chapter 4 pages 111-116

THE CONVENTION ON CONTRACTS FOR THE INTERNATIONAL SALE OF GOODS

Early attempts at constructing an international law of sales actually began in the late 1920s with the work of the International Institute for the Unification of Private Law, or UNIDROIT, an organization of European lawyers that was working closely with the League of Nations. It successfully developed two conventions in 1964. However, the effort was primarily a European one (the United States and many other countries did not participate in drafting these documents), and the conventions never received wide acceptance.

In 1966, the United Nations created the U.N. Commission on International Trade Law, or UNCITRAL. UNCITRAL consists of thirty-six representatives from nations in every region of the world. Supported by a highly respected staff of lawyers, it is headquartered at the U.N. Vienna International Centre in Austria. UNCITRAL has drafted several widely accepted legal codes for international business, including the CISG. Unlike many other U.N. codes that are not binding, the CISG is a convention or agreement between nations that is binding once the legislature of a country adopts it. It then becomes a part of the country's domestic law. In the United States, a convention must be ratified by the Senate. The CISG received Senate ratification in 1986 and became U.S. law on January 1, 1988.

Now, if a U.S. buyer or seller contracts for the sale of goods with a company whose place of business is in a country that has also ratified the convention, then the CISG will determine their rights under the contract. To say it another way, if a U.S. buyer brings an action for the delivery of defective merchandise purchased from a seller in France or China, or if the seller brings an action for nonpayment, their rights will be determined in court by the CISG--and not the Uniform Commercial Code (UCC) or French or Chinese law--regardless of the country in which the case is heard.

The CISG has already been adopted by fifty-nine countries and is being considered by still others. Exhibit 4.2 shows those countries that have adopted the CISG. Translations are available in Arabic, Chinese, English, French, Russian, and Spanish. A copy of the CISG appears in the appendix, and students are encouraged to refer to it often in this chapter.

This chapter examines the following aspects of the CISG: (1) the applicability of the CISG to international sales, (2) its general provisions, including the rules for interpreting and forming contracts, (3) provisions related to the warranty of goods, (4) provisions regarding performance of the contract and remedies available to the injured party on breach, and (5) excuses for nonperformance of a contract.

Exhibit 4.2

Countries that Have Ratified or Acceded to the CISG

Argentina
Australia
Austria
Belarus
Belgium
Bosnia and Herzegovina
Bulgaria
Burundi
Canada
Chile
China
Croatia
Cuba
Czech Republic
Denmark
Ecuador
Egypt
Estonia
Finland
France
Georgia
Germany
Greece
Guinea
Hungary
Iraq
Israel
Italy
Kyrgyzstan
Latvia
Lesotho
Lithuania
Luxembourg
Mauritania
Mexico
Moldova
Mongolia
Netherlands
New Zealand
Norway

Peru
Poland
Romania
Russian Federation
St. Vincent-Grenadines
Singapore
Slovakia
Slovenia
Spain
Sweden
Switzerland
Syrian Arab Republic
Uganda
Ukraine
United States
Uruguay
Uzbekistan
Yugoslavia
Zambia

Applicability of the CISG to International Transactions

In the United States, UCC Article 2 applies to purely domestic sales of goods. The CISG, however, applies if the following three conditions are met:

- The contract is for the commercial sale of goods.
- It is between parties whose places of business are in different countries (nationality or citizenship of individuals is not a determining factor).
- The places of business are located in countries that have ratified the convention.

Place of Business Requirement. In the case of buyers or sellers with places of business in more than one country, such as a multinational corporation, its "place of business" would be considered to be in the country that has the closest relation to the contract and where it will be performed. This could mean that if two American companies negotiated a contract entirely within the United States, but one of them had a place of business outside of the United States and the contract was to be performed outside the United States (e.g., the contract calls for delivery of the goods to a point outside the United States), then the CISG might govern the transaction.

Sales Excluded from the CISG. The following types of sales have been specifically excluded from the convention:

- Consumer goods sold for personal, family, or household use.
- Goods bought at auction.
- Stocks, securities, negotiable instruments, or money.
- Ships, vessels, or aircraft.

- Electricity.
- Assembly contracts for the supply of goods to be manufactured or produced wherein the buyer provides a "substantial part of the materials necessary for such manufacture or production."
- Contracts that are in "preponderant part" for the supply of labor or other services.
- Liability of the seller for death or personal injury caused by the goods.
- Contracts where the parties specifically agree to "opt out" of the convention or where they choose to be bound by some other law.

In the United States, Article 2 of the UCC applies to both consumer and commercial transactions. Consumer sales were excluded from the CISG because consumer protection laws are so specific to every country that it would have been very difficult to harmonize them. Further, consumer sales are usually domestic in nature.

The parties to a sales contract are free to negotiate other terms that might differ from the CISG. If they feel unsure about the code, they may "opt out" entirely, simply by specifying that the UCC (or the law of some other nation) will apply. Article 6 of the CISG states, "The parties may exclude the application of this Convention or . . . derogate from or vary the effect of any of its provisions."

VALIDITY AND FORMATION OF INTERNATIONAL SALES CONTRACTS

Under the common law, a valid contract is an agreement that contains all of the essential elements of a contract. As students of business law well know, a contract contains a number of elements.

- It is an agreement between the parties entered into by their mutual assent (e.g., an offer and acceptance of the contract's material terms).
- The contract must be supported by legally sufficient consideration (e.g., the exchange in the contract as bargained for by the parties).
- The parties must have legal capacity (e.g., that the parties are not minors, legally incompetent, or under the influence of drugs or alcohol).
- The contract must not be for illegal purposes or to carry on an activity that is illegal or contrary to public policy.

If a contract is missing any one of these essential elements, it is a void contract. It will not be enforced by the courts. The CISG only governs the formation of a contract and the rights and obligations of the seller and buyer. The Convention does not provide rules for determining whether a contract is valid, for determining whether a party to a contract is legally competent, nor for determining whether a party is guilty of fraud or misrepresentation. These rules are left to individual state or national laws. In China, for example, contracts must be concluded voluntarily and the parties must act in good faith and fairly toward each other.

Enforcement of Illegal Contracts

A generally recognized principle of contract law is that, in all legal systems, contracts that violate the laws of a state or nation are void. A void contract is of no legal effect and will not be enforced by a court. As you read the following case, *Tarbert Trading, Ltd. v. Cometals, Inc.*, consider both the legality of the sales contract in question and the ethical behavior of the parties.

The Writing Requirement

The laws of many nations differ as to whether contracts for the sale of goods must be in writing. Under the UCC, American law requires that contracts for the sale of goods of \$500 or more must be in writing. Such writing requirements in common law countries date back to an act of the English Parliament in 1677. Today, however, the many exceptions to this UCC rule make most oral sales contracts quite enforceable. In 1954, Great Britain repealed its law. Civil law countries for the most part never had any writing requirement at all. In China, contracts may either be written or oral, unless some other statute or administrative regulation requires that they be in writing. Under the CISG, contracts for the sale of goods need not be in writing. The code states what is probably obvious, that the contract may be proven by any means, including witnesses, which is in keeping with modern trends toward flexibility in contracting and the necessity of speed in modern commercial transactions. Several countries, including Russia, have elected to omit this provision from their version of the CISG.

***Tarbert Trading, LTD. v.
Cometals, Inc.
663 F. Supp. 561 (1987)
United States District Court
(S.D.N.Y.)***

BACKGROUND AND FACTS

Cometals purchased Kenyan red beans from Tarbert Trading, an English commodities trading company. Agrimen, a South African company engaged in commodities trading, acted as an agent for Tarbert in connection with the sale. The beans were held in a warehouse in Rotterdam, the Netherlands. Cometals had purchased the beans for resale to a buyer in Columbia. Columbia would only allow the beans to be imported if the seller could provide a certificate of origin (issued by a Chamber of Commerce) proving the beans were a product of a country in the European Economic Community (EEC). Cometals requested that Tarbert supply such a certificate and Tarbert agreed. Both parties understood that it was impossible to honestly furnish the certificate since the Kenyan red beans originated in Africa. Later, the defendant refused the beans claiming that they were of poor quality and the plaintiff sued. Defendant also maintains that the agreement should be declared void and unenforceable because plaintiff could not, except through fraud, supply defendant with an EEC certificate of origin for the beans.

NEWMAN, SENIOR JUDGE

We first address the issue concerning conflict of laws. As to that matter, the court agrees with the contention of Tarbert that the law of New York is applicable in this case rather than the law of the Netherlands, as urged by Cometals. The court has considered various facts: Cometals resides in New York; negotiations took place between Cometals in New York and Agrimen in South Africa; the formal letter agreement was prepared by Cometals in New York; and the physical location of the beans in Rotterdam was not a significant factor in the parties' transaction. ... However, in view of the result reached in this case, it is immaterial whether the law of the Netherlands or of New York is applied.

Under the law of the Netherlands a contract that calls for the doing of an illegal or tortious act is absolutely void and unenforceable. See Martindale-Hubbell, Netherlands Law Digest, p. 5 (1985).

Insofar as New York law is concerned: *Stone v. Freeman*, 298 N.Y. 268, 271, 82 N.E.2d 571, 572 (1948), it is the settled law of this State (and probably of every other State) that a party to an illegal contract cannot ask a court of law to help him carry out his illegal object, nor can such a person plead or prove in any court a case in which he, as a basis for his claim, must show forth his illegal purpose... For no court should be required to serve as paymaster of the wages of crime, or referee between thieves. Therefore, the law "will not extend its aid to either of the parties" or "listen to their complaints against each other, but will leave them where their own acts have placed them.

Concededly, both Tarbert and Cometals were cognizant of the fact that an EEC certificate of origin stating that the Kenyan beans were of the origin of an EEC member would be false and would be shown to third persons. Simply put, [Cometals] intended to deceive the Colombian customs officials with a false certificate as to the beans' country-of-origin so that they would allow the importation of the beans by Cometals' customer. . . .

Irrespective of the rather incredible explanations of [Tarbert's employees] as to what they understood to be the purport of the requested certificate of origin, they finally and grudgingly conceded that an EEC certificate stating that the goods were of the origin of an EEC member would be understood by anyone reading it to mean that the beans were grown in an EEC country and not simply shipped from such country. Consequently, it is completely understandable why [Agrimen's employees] expressed shock, dismay and disapproval of the oral agreement concerning the EEC certificate between [Cometals and Tarbert]. . . . The fact that the agreement drafted by Cometals duplicitously described the subject commodity simply as "Small red beans, 1982 crop." ... does not avoid the illegality of the contract inasmuch as both parties understood from the prior communications and intended that the Kenyan beans stored in [la Rotterdam] warehouse were the subject of the contract.

It is evident from the Kenyan origin of the beans that it would have been impossible for Tarbert to honestly obtain from a Chamber of Commerce and furnish Cometals with a bona fide EEC certificate of origin stating that the goods were of the origin of a member of the EEC since concededly Kenya is not an EEC member. Thus, the only way in which Tarbert could have complied with the agreement would have been to

convince an official of a Chamber of Commerce to issue a fraudulent certificate or to obtain a forged certificate. Both acts are obviously illegal.

No one shall be permitted to profit by his own fraud, or take advantage of his own wrong, or to found any claim upon his own iniquity, or to acquire property by his own crime. These maxims are dictated by public policy, have their foundation in universal law administered in all civilized countries, and have nowhere been superseded by statutes. Plaintiff maintains that the furnishing of the EEC certificate of origin was a non-essential and -separa-ble part of the bargain, and that therefore the court may hold only that portion of the agreement unenforceable. However, the court finds that the illegality is inseparable from and goes to an essential ingredient of the bargain between the parties, because Cometals insisted upon the EEC certificate in the requested form with an eye to its . . . surreptitious importation of the beans into Colombia. Plainly, enforcement of the agreement for either party would be contrary to public policy. ... [The complaint and counterclaim are dismissed.

Decision. Contracts that violate the law are void and will not be enforced by a court. In this case, a contract calling for the delivery of a fraudulent certificate of origin is illegal and contrary to public policy.

Digital Signatures in Electronic Commerce.

As of the year 2000, the United States, Japan, China, and the European countries had enacted laws recognizing the validity of electronic or digital signatures. The U.S. law, the Electronic Signatures in Global and National Commerce Act, or E-Sign, as it is commonly known, makes an electronic signature on a contract as legally binding as a handwritten one on a paper document. The United Nations is preparing a model law for electronic signatures that would be especially helpful to developing countries interested in enacting such legislation of their own.

Problems of Interpretation

No contract can be written in such precise terms that its meaning will never be in question. The best lawyers cannot possibly craft a written contract in such perfect form, especially when language barriers affect the negotiation and drafting of an international contract. Oral agreements can have even more ambiguity.

The Parol Evidence Rule. The parol evidence rule states that where the parties have entered into a written sales contract that is intended to be the final expression of the parties' agreement, the written agreement may not be contradicted by any prior agreement or contemporaneous oral agreement (parol evidence). Parol or extrinsic evidence may be introduced to clarify an ambiguity, to prove additional terms of the agreement not covered in the written contract, or to prove fraud. The CISG allows a court, when considering the intent of the parties to a contract, to consider "all relevant circumstances of the case, including the negotiations, any practices which the parties have established between themselves, usages, and any subsequent conduct of the parties."

In *MCC-Marble Ceramic Center, Inc. v Ceramica Nuova D'Agostino, S.P.A.*, 144 F.3d 1384 (9th Cir. 1998), an American had signed a contract for the purchase of Italian ceramic tile while at a trade fair in Bologna. The document consisted of the seller's order form, and included preprinted terms on the front and reverse sides. The terms stated that if the goods did not conform to the contract, notice had to be given to the seller within ten days. When the tile arrived, the buyer believed it was inferior, but never gave notice of this fact to the seller. There was uncontradicted evidence that, at the time of signing the contract, all parties had had a verbal understanding that the preprinted terms would not be applicable. The court ruled that parol evidence could be considered to contradict the written terms of the contract. In other words, the trial court could consider the subjective intent of the parties, as well as their verbal understanding at the time of signing the contract, in order to invalidate the preprinted terms. With no preprinted terms, the buyer would be permitted to withhold payment because the goods did not conform to the contract specifications. The case was decided under the CISG. Courts apparently have wide leeway in using parol evidence under the CISG.

Customs, Practices, and Trade Usages.

The courts of the United States and many other common law countries will often look to the past dealings of the parties and to trade usages for guidance in interpreting contracts or filling the gaps. Trade usages are derived from the customs of an industry, the practices of merchants in their past dealings, and the usages of trade terminology and language. For example, the *Tampa Cigar Co.* contracts to buy an ocean container of "Sumatra tobacco from an independent broker in Mexico City. *Tampa Cigar*, and indeed most of the industry, believes that Sumatra tobacco is grown on the island of Sumatra. Unless agreed otherwise, this term becomes a part of the contract. If the broker delivers tobacco grown in Honduras from Sumatra seed, he may be in breach of contract if the law recognizes "Sumatra tobacco" as a valid trade usage.

Take another example of a trade usage. Suppose that a buyer sues a seller for delivery of defective goods. The seller points to a guarantee in the contract that the goods "will be of average and acceptable quality for the kind and type of goods sold in the trade." How would a court interpret this provision? It could look to testimony and evidence attesting to what the trade considers "average and acceptable."

Courts, lawyers, and trade negotiators in some developing countries do not rely on trade usages to interpret contracts because of their widespread belief that many customs and trade usages were derived from the practices of European trading nations and colonial powers. In the early history of international trade, they were able to establish mercantile practices that favored the English, Dutch, and other colonial traders. A good example might be the cocoa trade, which was dominated by London merchants. When they traded in Africa, the Mediterranean, or the Caribbean, these merchants established their trade usages and practices there. Some developing countries still believe that a trade usage derived from European traders and in use by modern Western firms could only be to their disadvantage.

Trade Usages under the CISG. The CISG provisions of Article 9 more closely resemble the way trade usages are handled under American law. The only trade usages that can be used to interpret or fill in the gaps in a contract are (1) those to which the parties agree to be bound or that derive from their past dealings, or (2) those usages of which the parties knew or ought to have known and that are regularly observed in the industry or trade involved.

2^ο ΚΕΦΑΛΑΙΟ

2.1 Σχολιασμός μεταφραστικής εντολής

Το μετάφρασμα απευθύνεται σε μια ευρεία και απαιτητική ομάδα αναγνωστών, συμπεριλαμβανομένων φοιτητών νομικής σχολής, καθηγητών και δικηγόρων στην Ελλάδα. Η μετάφραση προσανατολίζεται στην παραγωγή ενός κειμένου που όχι μόνο διατηρεί την ακρίβεια και την τεχνική ορολογία του αρχικού κειμένου, αλλά είναι κατανοητή και από σε ένα ευρύ φάσμα αναγνωστών με διάφορα επίπεδα γνώσης και εμπειρίας στον τομέα του νόμου.

Ο Hans J. Vermeer (2014, 137), ένας σημαντικός Γερμανός μεταφρασεολόγος, στο «Η θεωρία του σκοπού» (Skopostheorie) είχε αναφέρει ότι ο σκοπός της μετάφρασης μπορεί να είναι ενημερωτικός, ψυχαγωγικός, εκπαιδευτικός, ή οποιοσδήποτε άλλος σκοπός που εξυπηρετεί τις ανάγκες των χρηστών της μετάφρασης. Σε αυτή την εργασία, στόχος της μετάφρασης είναι να επιτευχθεί με σαφή και κατανοητό τρόπο η αποτελεσματική επικοινωνία μεταξύ συγγραφέα και αναγνώστη. Μια βασική λειτουργία του κειμένου προς μετάφραση είναι να μεταφέρει πληροφορίες, και ο στόχος είναι να γίνουν οι πληροφορίες όσο το δυνατόν πιο αποδεκτές και κατανοητές από τους αναγνώστες. Όπως αναφέρει ο Sager (1997, 29) οι μεταφραστές δρουν ως μεσολαβητές των πληροφοριών. Για να επιτευχθεί αυτό, η γλώσσα πρέπει να είναι σαφής και κατανοητή, διαφορετικά αυτό δεν θα σημαίνει παρά μόνο αποτυχία και ασάφεια του νοήματος του κειμένου, αλλά θα υπονομεύσει επίσης την αμεροληψία και τη δικαιοσύνη του νόμου. Επομένως, η ανησυχία του μεταφραστή είναι να επικεντρωθεί στην ισοδυναμία μεταξύ των δύο νομικών περιβαλλόντων όσον αφορά τις νομικές αξίες, πολιτιστικές και κοινωνικές αξίες. Ο μεταφραστής δεν μπορεί να υπερβεί το ρόλο του, να αλλάξει δηλαδή τις νομικές αξίες του αρχικού κειμένου αυθαίρετα.

Κατά τον Munday (2022, 133), η μετάφραση μπορεί να έχει ποικίλους σκοπούς, όπως την προώθηση της καλλιτεχνικής έκφρασης, τη διασφάλιση της επικοινωνίας μεταξύ διαφορετικών γλωσσικών και πολιτιστικών κοινοτήτων, και την προώθηση της κοινωνικής και πολιτικής κατανόησης. Έχοντας λοιπόν στον νου τους παραπάνω σκοπούς, στην παρούσα εργασία, το βιβλίο αυτό χρησιμεύει ως ένα εγχειρίδιο εμπορικού δικαίου στην Αμερική, όπου εφαρμόζεται το κοινό δίκαιο (common law), ενώ στη χώρα των αποδεκτών-αναγνωστών, την Ελλάδα, εφαρμόζεται το ηπειρωτικό δίκαιο (civil law). Η διαφορά στο νομικό σύστημα θα οδηγήσει στη διαφορετική έννοια της κατανόησης του κειμένου. Όταν υπάρχει διαφορά μεταξύ δύο νομικών συστημάτων, για να διασφαλιστεί η επικοινωνία μεταξύ των δυο πολιτισμών, πρέπει να εφαρμοστεί επικοινωνιακή μετάφραση (communicative translation) (Peter Newmark, 1981, 31) η οποία στον νομικό τομέα επισημαίνει ότι δεν αρκεί απλώς να μεταφράζεται μια λέξη ή φράση από μια γλώσσα σε μια άλλη, αλλά πρέπει να κατανοείται η νομική σημασία και η λειτουργία του όρου στο πλαίσιο του συγκεκριμένου νομικού συστήματος. Σε περιπτώσεις όπου υπάρχουν διαφορές μεταξύ

δύο νομικών συστημάτων, η επικοινωνιακή μετάφραση αποκτά ακόμα μεγαλύτερη σημασία. Ο μεταφραστής πρέπει να είναι σε θέση να μεταφέρει το νόημα του νομικού όρου από το ένα σύστημα στο άλλο, λαμβάνοντας υπόψη τις διαφορετικές νομικές διαδικασίες και συνέπειες που συνδέονται με αυτόν τον όρο. Αυτό περιλαμβάνει την αντιμετώπιση διαφορετικών νομικών εννοιών, τον σεβασμό της νομικής δομής και των διαδικασιών του κάθε συστήματος και τη διασφάλιση ότι η μετάφραση είναι ακριβής και πιστή στο αρχικό νομικό κείμενο.

Όπως έχει αναφέρει η Nord (2005, 171) ο μεταφραστής πρέπει να επιλέξει τις μεθόδους και τα εργαλεία που εξυπηρετούν αποτελεσματικά αυτές τις λειτουργίες, ανάλογα με τον προκαθορισμένο σκοπό της μετάφρασης. Έτσι, κατά την διαδικασία της μετάφρασης, χρησιμοποιήθηκαν ως βοηθητικά εργαλεία τα παράλληλα κείμενα, αγγλοελληνικά και ελληνοαγγλικά λεξικά, είτε σε ηλεκτρονική μορφή είτε σε έντυπη μορφή αλλά και ειδικά λεξικά, όπως το λεξικό επιχειρησιακής ορολογίας, το οικονομικό λεξικό «24 γράμματα», οι μεταφραστικές μνήμες της ιστοσελίδας *linguee* και σχετικές επίσημες ιστοσελίδες της CISG.

2.2 Ανάλυση του ΚΠ

Το βιβλίο «International Business Law and Its Environment» του Richard Chauffer χρησιμεύει ως εξειδικευμένο εγχειρίδιο για να βοηθήσει τους φοιτητές να κατανοήσουν τα πιο σημαντικά και αναδυόμενα ζητήματα του παγκόσμιου εμπορικού δικαίου. Τα θέματα που πραγματεύεται κυμαίνονται από την προστασία και την αδειοδότηση της πνευματικής ιδιοκτησίας έως την εκμάθηση των ειδικών προκλήσεων της επιχειρηματικής δραστηριότητας σε αναπτυσσόμενες χώρες και οικονομίες εκτός αγοράς. Το απόσπασμα προς μετάφραση είναι το τέταρτο κεφάλαιο του βιβλίου «Σύμβαση για διεθνείς πωλήσεις αγαθών» και πραγματεύεται τις διεθνείς πωλήσεις, την πίστωση και τις εμπορικές συναλλαγές, παρέχοντας άφθονες και συστηματικές πληροφορίες για τον εμπορικό τομέα των διεθνών συναλλαγών.

Το απόσπασμα προς μετάφραση περιέχει πλήθος υποθέσεων, ερωτημάτων και νομικών διατάξεων της CISG προσθέτοντας παράλληλα ανάλυση περιπτώσεων για την περαιτέρω επεξήγησή τους με λεπτομέρειες. Στις υποθέσεις παρατίθενται επίσης και οι γνώμες των δικαστών. Ως εκ τούτου, στο κείμενο-πηγή υπάρχει άφθονη νομική και οικονομική ορολογία, το χαρακτηριστικό της οποίας είναι ότι αποτελείται κυρίως από αφηρημένους όρους βαθιά και σταθερά ριζωμένους στην εγχώρια κουλτούρα και πνευματική παράδοση (Marta Chromá, 2004, 48).

Εξαιτίας του κειμενικού είδους της, η γλώσσα μπορεί να μην είναι τόσο αυστηρή όσο τα αμιγώς νομικά κείμενα, αλλά σε ορισμένα σημεία να είναι προφορική. Με άλλα λόγια, η χρήση πιο οικείου ύφους αποτελεί ένα χαρακτηριστικό του κειμένου πηγής. Επομένως, το χαρακτηριστικό αυτό πρέπει να αντανakλάται και στο κείμενο στόχο.

3^ο ΚΕΦΑΛΑΙΟ Μεταφραστικές δυσκολίες

Τα νομικά κείμενα περιλαμβάνονται συνήθως σε μια ευρεία ομάδα των λεγόμενων κειμένων ειδικού σκοπού (Sarcevic, 2000, 6). Κατά τη μεταφραστική διαδικασία, απαιτείται να λαμβάνονται υπόψη τόσο τα χαρακτηριστικά της νομικής γλώσσας ως προς το λεξιλογικό, το συντακτικό και το πραγματολογικό επίπεδο. Οι αναγνώστες του κειμένου στόχου, που έχουν συνηθίσει το ηπειρωτικό δίκαιο, είναι λιγότερο εξοικειωμένοι με την ίδια την έννοια ορισμένων νομικών όρων του κοινού δικαίου.

3.1 Λεξιλογικό επίπεδο

Σε λεξιλογικό επίπεδο, σύμφωνα με τον Marta Chroma (2004, 15) το νομικό λεξιλόγιο διακρίνεται σε:

1. Καθαρά νομική ορολογία
2. Νομική ορολογία την καθημερινή γλώσσα
3. Καθημερινές λέξεις που αποδίδονται ειδική χροιά σε ένα συγκεκριμένο νομικό πλαίσιο

Η μετάφραση των όρων του πρωτότυπου κειμένου θα πρέπει να είναι προσεκτική και ο μεταφραστής θα πρέπει να ανατρέχει συνεχώς στα ειδικά λεξικά και παράλληλα κείμενα. Καθώς διαφέρουν από τα παραδοσιακά και επίσημα νομικά κείμενα, όπως οι νόμοι, τα καταστατικά και οι Συνθήκες, τα γλωσσικά χαρακτηριστικά του οικονομικού-νομικού εγχειριδίου δεν είναι τόσο περίπλοκα και δύσκολα όσο τα αμιγώς οικονομικά και νομικά κείμενα. Σε αυτό το βιβλίο, μολονότι παρατίθενται οι συνθήκες και άλλοι εθνικοί νόμοι, το περιεχόμενο χαρακτηρίζεται από διδακτικό ύφος, το οποίο αντικατοπτρίζεται από τη δομή του κειμένου. Κατά συνέπεια, η δομή και η λογική της γλώσσας μπορεί να μην είναι τόσο αυστηρή όσο το αμιγώς νομικό κείμενο, και η γλώσσα του αρχικού κειμένου μπορεί να είναι ακόμη και προφορική και ακόμη και με περιστασιακό τρόπο.

Στο νομικό κείμενο, ο όρος «plaintiff» αναφέρεται στον αγοραστή, τον ενάγοντα ή τον αγοραστή σε μια νομική διαδικασία που υποβάλλει μια αγωγή εναντίον του κατηγορούμενου ή του εναγόμενου (defendant) με σκοπό να διεκδικήσει αποζημίωση ή να επιτύχει κάποια νομική απόφαση που να τον ωφελεί. Ο όρος «plaintiff» χρησιμοποιείται συχνά στο αμερικανικό νομικό σύστημα, ενώ στην Αγγλία και την Ουαλία ο όρος «plaintiff» αντικαταστάθηκε επίσημα από τον όρο «claimant» το 1999. Η μετάφραση του όρου αυτού σε «ενάγων» στα ελληνικά διασφαλίζει την εννοιολογική και την νομική ακρίβεια, χωρίς να αφήνει περιθώρια για παρερμηνείες σχετικά με τον ρόλο ή την ιδιότητα του ενάγοντα στην δικαστική διαδικασία.

Για τη μετάφραση του όρου «counterclaim» στην πρόταση «The complaint and counterclaim are dismissed» πρέπει πρώτα να γίνει ερμηνεία του περιεχομένου: Αυτό συνήθως συμβαίνει όταν ένα δικαστικό όργανο, όπως ένα δικαστήριο, αποφασίζει ότι οι αγωγή και η αντικατηγορία δεν έχουν νόμιμη βάση ή δεν υποστηρίζονται από

αποδεικτικά στοιχεία ή δεν πληρούν τις νομικές προϋποθέσεις για να συνεχιστεί η δικαστική διαδικασία. Ως αποτέλεσμα, «The complaint and counterclaim are dismissed» και η δικαστική υπόθεση μπορεί να ολοκληρωθεί. Το μεταφραστικό πρόβλημα της πρότασης αυτής αποτελεί ο όρος «counterclaim». Σκοπός της «counterclaim» είναι να αμύνεται ο αντίδικος και να διεκδικήσει αποζημίωση ή άλλη νομική απόφαση εναντίον του ενάγοντα. Για την μετάφραση του όρου λήφθηκε υπόψη «αντικατηγορία», «ανταγωγή» και «αντίδικη αγωγή», και οι τρεις αποδόσεις είναι σωστές αλλά η επιλογή της μετάφρασης εξαρτάται από το γλωσσικό πλαίσιο και τον σκοπό της χρήσης του νομικού όρου. Η πιο κατάλληλη μετάφραση είναι η «ανταγωγή». Επομένως η πρόταση μπορεί να αποδοθεί ως «Η αγωγή και η ανταγωγή απορρίπτονται.»

Ο όρος «purely domestic sales of goods» είναι οικονομικός όρος. Περιγράφει τις πωλήσεις εμπορευμάτων που περιορίζονται αποκλειστικά στην εσωτερική αγορά μιας χώρας ή ενός κράτους, χωρίς συμμετοχή σε διασυνοριακές ή διεθνείς εμπορικές συναλλαγές. Εφόσον έγινε σαφής η σημασία του όρου, η διαδικασία της μετάφρασης γίνεται πιο εύκολη. Επομένως μπορεί να μεταφραστεί ως «αποκλειστικά εγχώριες πωλήσεις αγαθών».

Ο όρος «a party is guilty of fraud or misrepresentation» μεταφράζεται στα ελληνικά ως «ένοχος για απάτη ή παραπλάνηση». Η λέξη «Guilty» σημαίνει ότι κάποιος κρίθηκε ως ένοχος για κάτι, συνήθως από ένα δικαστήριο ή άλλο αρμόδιο νομικό όργανο. Η λέξη «Fraud» αναφέρεται στην απάτη, δηλαδή την αποπλάνηση κάποιου με σκοπό την απόκτηση κερδοσκοπικού οφέλους ή πλεονεκτήματος με παραπλανητικά ή αποπλανητικά μέσα, ενώ η λέξη «Misrepresentation» αναφέρεται στην παραπλάνηση ή την προβολή εσκεμμένα εσφαλμένων ή παραπλανητικών πληροφοριών με σκοπό την απόκτηση οφέλους. Επομένως, η φράση «a party is guilty of fraud or misrepresentation» αναφέρεται σε κάποιον που έχει κριθεί ένοχος απάτης ή παραπλάνησης στο πλαίσιο μιας νομικής διαδικασίας ή δικαστικής απόφασης.

Ο όρος «legal capacity» αναφέρεται στη νομική ικανότητα ή δυνατότητα μιας φυσικής ή νομικής προσώπου να είναι αντικείμενο νομικών σχέσεων και να αναλαμβάνει νομικές υποχρεώσεις. Ανάλογα με το νομικό σύστημα και το πλαίσιο στο οποίο χρησιμοποιείται η φράση, μπορεί να υπάρχουν διάφορες μεταφραστικές επιλογές και σημασίες. Ορισμένες από τις επιλογές περιλαμβάνουν την απόδοση ως «νομική ικανότητα» που αναδεικνύει την έννοια της ικανότητας ενός ατόμου ή νομικού προσώπου να συμμετέχει σε νομικές σχέσεις και να εκπληρώνει νομικές υποχρεώσεις, ή της νομικής ισχύος που έχει κάποιο άτομο ή νομικό πρόσωπο στο πλαίσιο της νομικής διάστασης. Επίσης, η μετάφραση «δικαιοπρακτική ικανότητα» μπορεί να χρησιμοποιηθεί για τη φράση «legal capacity», αλλά αυτή μπορεί να είναι πιο περιορισμένη από τη σημασία της αρχικής φράσης. Η «δικαιοπρακτική ικανότητα» αναφέρεται στην ικανότητα ενός ατόμου ή νομικού προσώπου να συμμετέχει στις νομικές διαδικασίες, αλλά δεν αποδίδει πλήρως τη σημασία της «legal capacity» που περιλαμβάνει επίσης τη δυνατότητα αναλήψης νομικών υποχρεώσεων και δικαιωμάτων. Στην περίπτωση αυτή, η κατάλληλη μετάφραση της φράσης «legal capacity» θα μπορούσε να είναι «νομική ικανότητα».

3.2 Ακρωνύμια

Όσον αφορά για την μετάφραση των ακρωνυμίων, σύμφωνα με το μεταφραστικό εγχειρίδιο του Peter Newmark (1988, 148), τα ακρωνύμια των διεθνών ή ευρωπαϊκών οργανισμών, τα οποία είναι συνήθως μεταφρασμένα, αλλάζουν συνήθως για κάθε γλώσσα, όπως για παράδειγμα το European Economic Community (EEC) που μεταφράστηκε ως Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα (ΕΟΚ) στη γλώσσα στόχο, ενώ, το CISG που είναι διεθνισμός (internationalism), συνήθως παραμένει ως έχει στη γλώσσα στόχο. Επίσης, σε μια άλλη περίπτωση, το ακρωνύμιο «S.D.N.Y», το οποίο αναφέρεται στο «The United States District Court for the Southern District of New York». Στο κείμενο, όμως, αναφέρεται ως «United States District Court». Έχοντας στον νου την λειτουργία του κειμένου, επιλέχθηκε τελικά η μετάφραση «Περιφερειακό δικαστήριο νότιας περιφέρειας Νέας Υόρκης των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής (S.D.N.Y.)» και όχι απλώς «Περιφερειακό Δικαστήριο των Ηνωμένων Πολιτειών».

3.3 Διατάξεις

Ένα άλλο χαρακτηριστικό τέτοιων ειδών κειμένων είναι ότι αναφέρονται πολλές διατάξεις άλλων νόμων. Για παράδειγμα, το πεδίο «Therefore, the law “will not extend its aid to either of the parties” or “listen to their complaints against each other, but will leave them where their own acts have placed them.»», που δίνεται, προέρχεται από το άρθρο 354 του Αστικού Κώδικα των Ηνωμένων Πολιτειών (U.S. Civil Code). Η δυσκολία στη μετάφραση προκύπτει από την ανάγκη να διατηρηθεί η νομική ακρίβεια και η σαφήνεια του νομικού όρου στη γλώσσα στόχο. Η πρόταση περιλαμβάνει δύο παραλλαγές της ίδιας ιδέας (δύο εκδοχές). Κάθε παραλλαγή αναδεικνύει μια πτυχή της βασικής ιδέας που αφορά την αρχή της αυτοευθύνης και της αυτονομίας των συμβαλλόμενων μερών, και πώς ο νόμος αντιμετωπίζει τις πράξεις τους. Έτσι, η μετάφραση θα μπορούσε να είναι: «Επομένως, ο νόμος δεν θα παράσχει την υποστήριξή του σε κανένα από τα μέρη ή δεν θα ακούσει τις καταγγελίες τους ο ένας εναντίον του άλλου, αλλά θα τα αφήσει εκεί όπου οι ίδιες τους οι πράξεις τα έχουν τοποθετήσει.»

3.4 Συντακτικό επίπεδο

Σύμφωνα με τη θεωρία της Sarcevic (1997, 162) , το συντακτικό επίπεδο στη νομική μετάφραση είναι σημαντικό για την ακρίβεια και την αποδοτικότητα της μετάφρασης. Τα χαρακτηριστικά του νομικού κειμένου σε συντακτικό επίπεδο είναι συνήθως η παθητική σύνταξη, ο μακροπερίοδος λόγος με περίπλοκη σύνταξη και η έντονη χρήση προσδιορισμών.

Η παθητική σύνταξη χρησιμοποιείται συχνά σε νομικά κείμενα για διάφορους λόγους, όπως ανωνυμία, αντικειμενικότητα, νομική ακρίβεια και εξάλειψη προσωπικής αντίληψης. Για παράδειγμα στο απόσπασμα «No one shall be

permitted...counterclaim are dismissed» αναδεικνύεται η ευρεία χρήση της παθητικής σύνταξης:

- «No one shall be permitted to profit by his own fraud», το οποίο αναφέρεται στην απαγόρευση με τη χρήση του «shall», το οποίο σε νομικό περιεχόμενο σημαίνει υποχρέωση να ασκεί κάποιος μια πράξη.
- «take advantage of his own wrong» - υποδηλώνοντας την εκμετάλλευση,
- «to found any claim upon his own iniquity» - υποδηλώνοντας τη θέσπιση,
- «acquire property by his own crime» - υποδηλώνοντας την απόκτηση
- Επιπλέον, το απόσπασμα καταλήγει με την παθητική φράση «The complaint and counterclaim are dismissed».

Ένα άλλο χαρακτηριστικό του νομικού κειμένου είναι ο μακροπερίοδος λόγος. Για να επιτευχθεί η μετάφραση οφείλεται να δοθεί έμφαση στην συντακτική συνοχή της πρότασης, τη χρήση του υποκειμένου και τη σύνδεση των φράσεων και προτάσεων. Για παράδειγμα, στο απόσπασμα

«Irrespective of the rather incredible explanations of [Tarbert's employees] as to what they understood to be the purport of the requested certificate of origin, they finally and grudgingly conceded that an EEC certificate stating that the goods were of the origin of an EEC member would be understood by anyone reading it to mean that the beans were grown in an EEC country and not simply shipped from such country.»

υπάρχει μια συνθετική δομή που απαιτεί προσοχή για να διατηρηθεί η συντακτική συνοχή και η νομική ακρίβεια. Η πρόταση είναι πολυπλοκή, αλλά οι φράσεις και οι προτάσεις συνδέονται λογικά και ακολουθούν μια ακριβή ροή σκέψης. Όπως η χρήση του υποκειμένου, για παράδειγμα, στην φράση «they finally and grudgingly conceded» , ο συγγραφέας χρησιμοποιεί το υποκείμενο «they,» που αναφέρεται στους υπαλλήλους της Tarbert, δίνοντας έμφαση στη δράση τους. Η σύνδεση των φράσεων και προτάσεων με τις φράσεις «as to what they understood,» «would be understood by anyone reading it,» συνδέει τις έννοιες και δημιουργεί μια ακριβή νομική διατύπωση. Συνολικά, η συντακτική πολυπλοκότητα σε αυτήν την πρόταση είναι απαραίτητη για τη μετάφραση νομικών εννοιών με ακρίβεια και αναλυτικότητα.

3.5 Συνοχή

Επιπλέον, η κειμενική συνοχή αναφέρεται στην συνεκτικότητα και τη συνοχή των φράσεων, των παραγράφων και των ενοτήτων μέσα στο κείμενο. Η καλή κειμενική συνοχή είναι ουσιώδης σε νομικά κείμενα για να διασφαλιστεί η κατανόηση και η ακρίβεια του περιεχομένου. Στο πλαίσιο της μεταφραστικής ανάλυσης με βάση τη θεωρία της Sarcevic (1997, 161-194), μπορούμε να επισημάνουμε ορισμένες αρχές για τη διασφάλιση της κειμενικής συνοχής:

1. Συνέπεια στη Χρήση Όρων και Εννοιών

2. Σαφήνεια στην Έκφραση
3. Συνεκτικότητα στη Δομή των Παραγράφων
4. Χρήση Συνδετικών Λέξεων
5. Συνεκτικότητα στην Χρήση Προσώπου
6. Διατήρηση Λογικής Παράθεσης

Για παράδειγμα, στο απόσπασμα « In MCC-Marble Ceramic Center, Inc.... evidence under the CISG, στην πρόταση «When the tile arrived...», η χρήση του «when» συμβάλλει στη χρονική συνοχή, εισάγοντας ένα γεγονός που συνέβη μετά από τη σύναψη της σύμβασης. Επίσης, στο «The court ruled that parol evidence could be considered to contradict the written terms of the contract.», η επανάληψη του νομικού όρου «parol evidence» συμβάλλει στη συνοχή του κειμένου. Επιπλέον, η δομή του κειμένου ακολουθεί μια λογική ακολουθία: εισαγωγή, περιγραφή του περιστατικού, αναφορά στην απόφαση του δικαστηρίου, και σχόλια σχετικά με την εφαρμογή του CISG.

3.6 Κειμενική ισοδυναμία

Η κειμενική ισοδυναμία αναφέρεται στην ισοδυναμία που μπορεί να επιτευχθεί μεταξύ Κ.Π και Κ.Σ όσον αφορά τη συνοχή και την πληροφοριακή δομή (Baker, 2018, 120). Η Marta Chroma (2013, 51) είχε υπογραμμίσει τη σημασία των ισοδυναμιών στον νομικό τομέα, επισημαίνοντας ότι πολλές από αυτές έχουν περιγραφικό χαρακτήρα, απορρέοντας από τις διαφορετικότητες των νομικών συστημάτων. Σύμφωνα με την άποψή της, πολλοί νομικοί όροι μπορεί να κατατάσσονται στην κατηγορία των «legal realia», εκφράσεις με πολιτισμικές ρίζες στο εθνικό δίκαιο και τη γλώσσα, που όμως δεν έχουν πλήρες αντίστοιχο στη γλώσσα-στόχο και το νομικό σύστημα-στόχο. Σε απλά λόγια, ο μεταφραστής πρέπει να κατανοήσει ενδελεχώς το νομικό σύστημα, τους όρους και τη φρασεολογία του νομικού κειμένου στο πλαίσιο του Γ.Π. και Γ.Σ. Επίσης, όπως υπογραμμίζει ο Gémar (2001, 122), η πρόκληση επίτευξης ισοδύναμων νομικών αποτελεσμάτων στα μεταφρασμένα κείμενα διαφέρει για τον μεταφραστή και τον νομικό. Σε ιδανική περίπτωση, ο μεταφραστής θα ήταν δικηγόρος, αλλά αυτή η συνδυαστική επάρκεια είναι σπάνια. Ωστόσο, ένας μη δικηγόρος-μεταφραστής επιδιώκει κατά κύριο λόγο γλωσσική ισοδυναμία, ενώ ένας μεταφραστής δικηγόρος επιδιώκει τη νομική ισοδυναμία. Σύμφωνα με τον Gémar (2001, 122), σε κάθε περίπτωση, η επιτυχημένη επίτευξη ισοδυναμίας προκύπτει από τον συνδυασμό και τον συντονισμό των δύο κύριων στοιχείων του κειμένου - της μορφής και του περιεχομένου. Επιπλέον, επισημαίνει ότι η αρχή της λειτουργικής ισοδυναμίας που ισχύει για τη μετάφραση των πραγματιστικών (δηλ. επικοινωνιακών) κειμένων ισχύει και για τα νομικά κείμενα. Ανεξάρτητα από τη φύση του προς μετάφραση κειμένου, η αρχή είναι η ίδια: το μήνυμα ενός κειμένου μεταφέρεται σε ένα άλλο κείμενο προκειμένου να γίνει κατανοητό από τον αποδέκτη. Επίσης, ανάλογα με το είδος του πρωτοτύπου κειμένου, η έκταση της νομική ισοδυναμία μεταφράσματος επιτυγχάνεται και σε διαφορετικό βαθμό. Για παράδειγμα, Διεθνείς Συμβάσεις με από κοινού ή παράλληλη σύνταξη έχει πλήρης νομική ισοδυναμία μετά από κύρωση από τα αρμόδια όργανα. Έτσι και το CISG έχει πλήρης νομική ισοδυναμία

αφού η Ελλάδα αποτελεί συμβαλλόμενο κράτος από το 1999.

Επομένως, με λίγα λόγια, αντιλαμβανόμαστε ότι η κειμενική ισοδυναμία αποτελεί μια προσέγγιση στη μετάφραση που στοχεύει στη διατήρηση της σημασίας και της λειτουργικότητας του κειμένου μεταξύ διαφορετικών γλωσσικών και νομικών πλαισίων. Στο πλαίσιο της παρούσας μελέτης, για να επιτευχθεί η κειμενική ισοδυναμία, είναι απαραίτητη η εφαρμογή τεχνικών μετάφρασης επιδιώκει την ακριβή μεταφορά της νομικής ορολογίας και φρασεολογίας, διατηρώντας αναλλοίωτους όρους όπως είχαμε αναφέρει παραπάνω, ενώ προσαρμόζονται παράλληλα και στην ελληνική νομική ορολογία. Η διατήρηση της νομικής δομής βοηθά στη σαφήνεια και συνοχή του μηνύματος με μια λογική σειρά, ενώ η χρήση φρασεολογίας προσαρμοσμένης στο νομικό πλαίσιο της ελληνικής δικαιοσύνης διασφαλίζει την ακρίβεια της μετάφρασης. Τέλος, η προσαρμογή στο νομικό περιβάλλον είναι ουσιαστική για να διασφαλιστεί η συμφωνία της μετάφρασης με τις νομικές απαιτήσεις της ελληνικής νομικής πραγματικότητας.

Επίλογος

Κατά τη διάρκεια της μεταφραστικής διαδικασίας, η μεταφράστρια διαπίστωσε ότι η μεγαλύτερη πρόκληση είναι η μετάφραση της ειδικής νομικής ορολογίας και η παραγωγή του γλωσσικού ύφους ενός εγχειριδίου στο κείμενο στόχο, επειδή το κείμενο πηγή αποτελείται από υποθέσεις, διατάξεις νόμων και διδακτικό ύφος που συνδυάζουν τόσο την καθομιλουμένη όσο και τη νομική γλώσσα. Έπειτα από την ανάλυση του κειμένου προς μετάφραση, επιτυγχάνεται η βαθιά κατανόηση του νομικού κειμένου. Έτσι, διασφαλίζεται η αποτελεσματική ισοδυναμία κειμένου. Καθώς ο μεταφραστής πρέπει να είναι εξοικειωμένος με τη νομολογία και το νομικό πλαίσιο. Η κατανόηση του νοήματος, των νομικών όρων και της πνευματικής ουσίας είναι ουσιώδης για την παραγωγή ενός ποιοτικού κειμένου που διατηρεί τη νομική ακρίβεια και σημασία. Μόνο με αυτή την κατανόηση, η μεταφράστρια μπορεί να ανταποκριθεί στην πρόκληση της νομικής μετάφρασης και να παρέχει ένα κείμενο που είναι πιστό στο πνεύμα του αρχικού κειμένου.

Βιβλιογραφία

- Alcaraz, E., & Hughes, B. (2014). Legal translation explained. Routledge.
- Azar, M. (2001). Law and translation. Language for Special Purposes: Perspectives for the New Millennium.
- Baker, M. (2018). In other words: A coursebook on translation. Routledge.
- Cao, D. (2010). Legal translation. Handbook of translation studies, 1, 191-195.
- Chromá, M. (2013). Legal translation and the dictionary (Vol. 122). Walter de Gruyter.
- Gémard, Jean-Claude (2001): Seven Pillars for the Legal Translator: Knowledge, Know-how and Art. Στο S. Saréevié (ed.): Legal Translation, Preparation for Accession to the European Union, 111-138. Rijeka: University of Rijeka.
- Munday, J., Pinto, S. R., & Blakesley, J. (2022). Introducing translation studies: Theories and applications. Routledge.
- Newmark, P. (1988). A textbook of translation. New York: Prentice hall.
- Nord, C. (2005). Text analysis in translation: Theory, methodology, and didactic application of a model for translation-oriented text analysis. Rodopi.
- Reiss, K., Nord, C., & Vermeer, H. J. (2014). Towards a general theory of translational action: Skopos theory explained. Routledge.
- Sager, J. C. (1997). Text types and translation. Benjamins Translation Library.
- Sager, J. C. (1998). What distinguishes major types of translation?. The Translator.
- Sarcevic, S. (1997). New approach to legal translation. Kluwer Law International BV.
- Šarcevic, S. (2000, February). Legal translation and translation theory: A receiver-oriented approach. In International Colloquium, 'Legal translation, theory/ies, and practice', University of Geneva.
- Schaffer, R., Agusti, F., & Dhooze, L. J. (2015). International business law and its environment. Cengage Learning.

- Simonnæs, I., & Kristiansen, M. (Eds.). (2019). Legal Translation: Current issues and challenges in research, methods and applications.
- Vermeer, H. J., & Katharina Reiß (2014). Towards a General Theory of Translational Action. Skopos theory explained. Routledge.